

Tak nám zcenzurovali Kirsche

smis-lab.cz/2024/03/01/tak-nam-zcenzurovali-kirsche/

Tomáš Fürst

*A kterýho, paní Müllerová? Já znám dva. Jednoho, co prej vymyslel optickou myš a druhého, vo kterým wikipédie píše, že šíří henty dezinformace. Toho prvního by byla škoda!**

Před nedávnem jsem vás na stránkách SMIS informoval, že došlo k tektonickému zlomu v litosférických deskách éry covidové, protože impaktovaný časopis Cureus vydavatelství Springer otiskl článek „COVID-19 mRNA Vaccines: Lessons Learned from the Registrational Trials and Global Vaccination Campaign“. Článek jsem podrobně rozebral a upozornil, že jeho publikací se dostávají do oficiálního vědeckého záznamu sice pravdivá, leč covidistickému establishmentu mimořádně nepohodlná fakta o mRNA vakcínách.

Retraction: COVID-19 mRNA Vaccines: Lessons Learned from the Registrational Trials and Global Vaccination Campaign

M. Nathaniel Mead • Stephanie Seneff • Russ Wolfinger • Jessica Rose • Kris Denhaerynck • Steve Kirsch
• Peter A. McCullough

This retracts the article "COVID-19 mRNA Vaccines: Lessons Learned from the Registrational Trials and Global Vaccination Campaign" published in volume 16, issue 1.

Published: January 24, 2024

Retracted: February 26, 2024

DOI: 10.7759/cureus.52876

 Peer-Reviewed

Establishment zřejmě zpanikařil, protože si uvědomil, že na některých závěrech článku (mRNA produkty nebyly řádně testované, spadají do kategorie „gene therapy“, jejich rizika převyšují benefit) by bylo možné založit kolektivní žaloby, čehož se americké farmaceutické firmy bojí jako čert kříže. Jde totiž o to, že dle zákona přijatého Kongresem v roce 1986 výrobci vakcín v USA neodpovídají za žádné škody, které svými produkty způsobí. Zákon se ovšem týká pouze vakcín, a žádných dalších produktů, je tedy nesmírně důležité nedopustit ani stín pochybností, že mRNA produkty skutečně vakcínami jsou. Pozorní čtenáři SMIS si jistě dávno všimli, že CDC muselo potichu změnit definici vakcíny, aby se do ní mRNA produkty vešly. Do původní definice se totiž nevešly ani náhodou a výrobci by za ně odpovědnost nesli. Nová definice je naopak široká od Šumavy k Tatrám, takže se do ní vejde i studená sprcha či procházka na sluníčku.

Zřetelné vlnky paniky establishmentu vyústily ve zcela bezprecedentní krok: Časopis články proti vůli autorů stáhnul. Na první pohled to není až tak nestandardní krok – stažených článků existují desítky tisíc – to je však poněkud matoucí údaj. Před začátkem covidismu se totiž články stahovaly téměř výhradně z důvodů jejich nelegitimity: Falšování výsledků, nedeklarované střety zájmů, kupčení s autorstvím, podvody v peer-review, a tak dále. Nenechte se zmást tím, že i zfalšované články bývají stahovány s velmi neutrální retrakční formulací – je to totiž ostuda jak pro autory, tak pro časopis a ani jedna strana nemá motivaci tuto ostudu veřejně deklarovat. Navíc by to mohlo mít nepříjemné právní a finanční důsledky. Prohlédnete-li si tedy databázi Retraction Watch, velmi zřídka najdete oficiálně deklarováno, že důvodem stažení je nelegitimita výsledků.

Faktem ale je, že články, u nichž se ukázalo, že jsou sice zcela legitimní, ale jejich závěry jsou chybné – a takových je ve vědě samozřejmě drtivá většina – se rozhodně nikdy nestahovaly. Naopak, sloužily jako podklad k diskusi, jiní autoři na ně psali odpovědi a tato cenná diskuse zůstala v publikovaném záznamu. Jinak bychom museli například stáhnout všechny fyzikální články před objevem kvantové mechaniky. A už v žádném případě se nikdy nestahovaly články, se kterými pouze establishment nesouhlasil!

V případě výše citovaného článku v Cureus se kritikům nepodařilo najít žádné relevantní faktické výhrady, takže prostě napsali autorům email, který obsahoval až úsměvně obecná tvrzení, například:

„Článek obsahuje tvrzení, že mRNA vakcíny neprošly adekvátním testováním účinnosti a bezpečnosti, což časopis považuje za nesprávné.“

Nebo:

„Článek nesprávně tvrdí, že spike protein produkováný covidovými vakcínami přetrvává v organismu a způsobuje nežádoucí účinky.“

Všimněte si, že v prvním citátu časopis přiznává, že prostě pouze nesouhlasí se závěrem autorů, aniž by se obtěžoval doložit proč. Druhý citát je ještě komičtější, protože citované tvrzení je triviálně pravdivé a doložené desítkami studií, které jsou v původním článku citované. Redaktoři se zřejmě za „důvody“ uvedené v emailu autorům styděli natolik, že je ani nepřetiskli v oficiální retrakční formulaci. Ta obsahuje pouze vágní slovní mlhu formulovanou v bezpečném pasivu, že prý „závěry článku jsou považovány za nevěrohodné kvůli pochybnostem o validitě některých citovaných zdrojů a dezinterpretaci citovaných zdrojů a dostupných dat“. Kdo si chce přečíst pečlivou dvanáctistrannou odpověď (poněkud podrážděných) autorů na výše uvedená vágní obvinění, může se podívat sem.

Stažením publikace se jedno z největších světových vydavatelství otevřeně přihlásilo k cenzuře politicky nepohodlných výsledků. Tento bezprecedentní krok má dva zajímavé bezprostřední důsledky:

1. Popularita článku nesmírně vzrostla, dnes už o něm v akademickém světě ví úplně každý a počet jeho přečtení a uložení o mnoho řádů převýšil průměr časopisu. Lepší reklamu si autoři těžko mohli představit.
2. Otevřené přiznání cenzury nesmírně poškodilo prestiž Springeru a slušní vědci začnou ještě intenzivněji hledat cesty, jak co nejdříve vymanit vědu ze smrtícího objetí velkých vydavatelských domů.

Mnohem důležitější je však nezamýšlený důsledek, který toto rozhodnutí bude mít: Pojem „vědeckého konsensu“ je navždy v troskách. Vědecký konsensus totiž sestává ze závěrů článků publikovaných velkými vydavatelskými domy. A teď první velké vydavatelství otevřeně přiznalo cenzuru z důvodu prostého *nesouhlasu* se závěry článku. To znamená, že „vědecký konsensus“ je utvářen politikou vydavatelství. Mnoho lidí si to myslelo už dlouho, teď jsme se ale zcela nečekaně dočkali oficiálního přiznání ze strany Springeru.

Co to bude znamenat pro celou stavbu Evidence Based Medicine? Můžeme se při léčbě pacientů nadále spoléhat na publikovaný záznam, když už *víme*, že publikace, se kterými establishment nesouhlasí, jsou z něj vyřazeny? Kolik dávných Pandořiných skříněk, které byly dodnes bezpečně uzavřeny „vědeckým konsensem“ bude muset být znovu otevřeno?

A co to bude znamenat pro kult ~~oteplovačů~~ globální změny klimatu? Veškerá jeho kritika byla vždy smetena ze stolu poukazem na „konsensus vědců“. Teď tedy víme, jak takový konsensus vzniká. Nepohodlné závěry jsou z něj prostě odstraněny.

Před několika lety jsem s mírnou nadsázkou prohlásil, že covidismus je darem od pánaboha/přírody**, který nám má umožnit prohlédnout podvod stran „vědeckého konsensu“, a tím se vyhnout vyhynutí následkem implementace pomatených cílů globálních oteplovačů. Takovou míru podpory od Springeru jsem ale nečekal.

* Abych nekazil znalcům zážitek, vysvětluju až zde, pod čarou, že se samozřejmě jedná o jednoho a téhož dobrého vojáka Steva Kirsche, kterého aktivističtí editoři wikipedie přes noc přeřadili z kategorie „oslavovaný podnikatel a vynálezce“ do kategorie „misinformation super-spreader“.

** Nehodící se škrtněte.